

Aquest dijous passat, dia 30 d'octubre, i tal com teníem previst, vam celebrar l'Eucaristia a l'església de la Companyia de Maria (Lestonnac), al carrer d'Aragó cantonada Pau Claris. Com sempre el pare Jordi, al moment que correspon a l'homilia, ens va fer una conferència; aquesta vegada ja havia anunciat que tractaria de la **carta de sant Pau als cristians de Roma**, remarcant-ne els temes principals. Va escollir aquesta carta perquè és la que estem llegint aquests dies en l'Eucaristia diària, des del 13 d'octubre al 8 de novembre, exceptuant-ne els diumenges i algun dia amb lectures pròpies.

Va iniciar la xerrada amb unes primeres consideracions:

- 1) es tracta de la carta de sant Pau tinguda per més important; la més llarga i de les més riques doctrinalment; dictada segurament des de Corint a final dels anys 50;
- 2) s'hi recorre especialment en dos moments dels més importants en la història de l'església:
 - * segle Vè: concili d'Efes (431), que desautoritza Pelagi i la seva doctrina segons la qual ens "guanyem" la salvació pels nostres propis esforços (la gràcia de Déu seria un mer ajut);
 - * segle XVIè: reforma protestant i contrareforma amb el concili de Trento (1545-1563), que, a més d'altres temes, abordà la relació entre les obres i la fe (vg. Rm 3,28 i Jm 2,14ss);
- 3) després d'una llarga salutació i de manifestar el desig de visitar Roma comença la part més llarga, de caire fortament doctrinal (1,16-11,36); els capítols 12-15 són bàsicament exhortatius, seguit del darrer, que és un llarg comiat.
- 4) Pau no havia estat a Roma però sap que entre els cristians d'allí hi ha discussions entre els provinents del paganisme i els provinents del judaisme, i s'esforça per fer-los veure que tant els uns com els altres estan sota el domini del pecat perquè han ignorat les diverses manifestacions de Déu (3,1-20) i que tots, doncs, han estat redimits per la sang de Jesucrist (3,21-31); i els exhorta a una comprensió mútua de cara a l'edificació de la comunitat (15,1-13).

Finalment aquests són els temes principals de la carta:

- 1) La justificació per la fe en Jesucrist i no pas per les obres de la Llei (1,17; 3,21-30); tots necessitem la gràcia de Déu perquè tots ens n'hem allunyat; la Llei de Moisès mostra el pecat però no té el poder de salvar.
- 2) Crist és el nou Adam que repara la desobediència del primer; per la seva mort i resurrecció ofereix a tothom vida nova, de la qual els cristians participem per mitjà del baptisme.
- 3) La vida en l'Esperit, que ens guia i ens allibera de l'esclavatge del pecat i ens fa fills de Déu (8,14-17).
- 4) Israel, poble escollit per Déu; malgrat que la majoria dels jueus no van reconèixer que en Jesucrist es complien les promeses de Déu això no vol dir que el poble d'Israel sigui exclòs de la salvació; tots hem passat per la desobediència i tots sabrem què vol dir ser salvats per la misericòrdia (capítols 9-11).
- 5) Exhortacions pràctiques de cara a una vida cristiana i comunitària: amor sincer i humil (12,9-21), respecte a les autoritats civils (13,1-7); no jutjar els altres especialment en qüestions de consciència (14).

- - - - -